

48

*Διαθήκη**φ. 13 β'**29 Μαρτίου 1514*

† .αφιδ' ἡμέρᾳ κθ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος β'. Εἰς τὸν οἶκον Κολοϊώννη Ἀλεξάκη ἀπὸ χωρίον τῶν Δουκάδων κυρα-Καλὴ Ἀλεξάκαινα ἀπὸ /² χωρίον τῶν Δουκάδων συμβία τοῦ ποτὲ Βασίλη Ἀλεξάκη ἐν ἀστενείᾳ δεινῇ περιπέσων καὶ φοβηθεῖς τὴν τοῦ /³ θανάτου ἄωδον τέλος μηπώς αἰφνίδιος ἐπέλθῃ αὐτῇ θάνατος καὶ τὰ αὐτῆς ἀγαθὰ ἀδιόρθωτα /⁴ μείνουσιν ὡς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτον συνέμβηκεν θέλει καὶ δρίζει καὶ ἐποίησεν διαθήκην εἰς ἄπατά της πράγματα, /⁵ κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα. Ἐν πρώτοις ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἀφήνω τοῖς πᾶσιν χριστιανοῖς τὴν διφειλομένην /⁶ συχώρησιν. Ἀφίημιν διὰ τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾧ μέλλω θαφῆναι ἐλαϊκὸν ριζάριν α', τὸ ὅποιον ἔχω εἰς /⁷ {εἰς} προῖκα μου, ἐναι εἰς τῶν Λιβεράτων τὰ ὄσπιτα πλησίον, ἔχω βελέσια δ' τὸ ἐν μούστλινον, πρᾶσιν ἔχω μοστλὶν /⁸ πῆχες κατ', ἔχω πανὶ πῆχες ογ', σεντόνια δ' τὸ καθὲν σεντόνι πῆχες ιστ', τὸ ἐνα ἀφήνω τοῦ πατρός μου, /⁹ δακτυλίδια δ' τὰ δύο περιχρυσωμένα καὶ τὰ β' ἀργυρά, μανίκια μπαγουνάτζα ζυγὲς β', μαξιλάρια δ' /¹⁰ κεντητά, βίντες ζ', μαντηλόπουλα στ', ἐμπόλιες ιβ'. Ἀφήνω τῆς Λουκίας τῆς συγάμπρισσάς μου ἐμπόλια α' /¹¹ καὶ ὅτις τὴν κηδειάσει νὰ πάρῃ ἐμπόλια μία ταφάνες ζυγὴ μία καὶ σκέπη μία. Ἀφήνω διὰ μνημόσυνό μου /¹² τὴν ἀγελάδα μου νὰ τὴν σφάξῃ ὁ πεθερός μου καὶ τὰ παιδία μου καὶ νὰ μὲ μνημονεύσουν εἰς τέρμονα /¹³ χρόνον ἐνα καὶ ἀν αὐθοὶ δὲν μὲ μνημονεύσουν νὰ τὴν παίρνουν οἱ πιτρόποι τῆς ἐκκλησίας τῆς Υπερα /¹⁴ γίας Θεοτόκου τῶν Δουκάδων νὰ τὴν πουλήσουν νὰ κάμνουν ἐφτίασιν εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν. Ἐχω στάμενα ίύπεροπνα κδ' I. /¹⁵ Ἀφήνω τὰ ἄπαντά μου πράγματα τὰ ἀνωθεν γεγραμμένα δπερ ἡγωνίστηκα ὁμοίως καὶ τὸ προικίον μου /¹⁶ καὶ πᾶν ἔτερον κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα, ποιῶ κληρονόμους τοὺς δύο μου υἱοὺς τὸν Γεώργη καὶ τὸν /¹⁷ Ἀποστόλην νὰ τὰ ἔχουν καὶ τὴν εὐχήν μου. Καὶ οὕτως ὡμολόγησεν ἡ ἀνωθεν ἀσθενής. Υπὸ μαρτυρίας παπα-Καλο /¹⁸ ἰωάννη Μουμούρη καὶ καὶ κύρο Βασίλη Καρανίτη καὶ Στεφάνου Δονάτου.†

49

*Διαθήκη**13 Απριλίου 1514*

† .αφιδ' ἡμέρᾳ ιγ' τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος β'. Ἐντὸς οἰκίας τοῦ

ποτὲ Γεωργίου τοῦ Μουμούρη κυρα-Ναστασία ἡ Μουμού² ραινα, συνβίας τοῦ κὺρος Νικολὸς Ρούσσου, ἐν ἀσθενείᾳ δεινῇ περιπτεσών καὶ φοβηθεὶς τὴν τοῦ θανάτου ἄωδον³ τέλος μηπώς αἰφνίδιος ἐπέλθῃ αὐτῇ θάνατος, ώς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτον συνέβηκε, θήλει καὶ⁴ ὁρίζει καὶ ποιεῖ διαθήκη κωνδίκηλον εἰς τὰ ἐκ Θεοῦ δοθέντα αὐτῆς ἀγαθὰ κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτό⁵ κινητα. Ἀφίημιν τοῖς πᾶσιν χριστιανοῖς τὴν ὀφειλόμενην συχώρησιν. Ἐν πρώτοις ἀφίημιν διὰ⁶ τὴν ψυχήν μου εἰς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκον τῶν Δουκάδων ἐλαϊκὰ ωιζάρια β'. Ἰσπερ εἶναι εἰς τὴν λίμνη τι⁷ τὸ μετικό μου, ἥγουν τὸ⁷ ἥμισον, καὶ ἡ ἀδελφή μου ἡ Ἀντωνία νὰ παίρνῃ ἀντ' αὐτὲς τὸ μερτικόν μου ἀπὸ τὲς ἐλές ὅπερ ἔχει εἰς τὸ⁸ αὐλότοπον. Ἀκομὴ ἀφίημιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησία τὸ ἀμπέλιον μου ὅπερ ἔχω, λεγάμενα εἰς τὸν Ἀγιον Κωσταντίνον,⁹ ἥγοῦν τὸ μερτικόν μου σὺν τὰ τὴν χερσαίαν γῆν. Ἐτι ἀφίημιν διὰ τὴν ψυχήν μου τοῦ ἀντρός μου¹⁰ τοῦ κύρος Νικολὸς Ρούσσου στρῶμα ἔν, ὑφάπλωμα α', μαξιλαρία α', μαξιλάρι β' μὲ τὰ ἐντύμα¹¹ τὰ τους, σεντόνια β', πανί βελέσι πῆχες ιβ', πανί πῆχες ιδ', ἀρκλί α', ἐνπόλιες β' καὶ πλατά¹² ωιν α'. Τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα τοῦ ἀφήνω διὰ τὴν ψυχήν μου πουλήσει, χαρίσει, ψυχοδοτήσει. Ἀκομὴ¹³ σκαφόνι α' καὶ βαρέλιν α' μετρῶν η', κρεμαστάλυση μία. Τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα τοῦ ἀφήνω¹⁴ τοῦ ἀντρός μου τοῦ κύρος Νικολὸς Ρούσσου πουλήσει, χαρίσει, ψυχοδοτήσει εἴ τι γάρ θέλῃ καὶ βούλεται.¹⁵ Ἀκομὴ ἀφίημιν διὰ τὴν ψυχήν μου τοῦ ἀντρός μου τοῦ κύρος Νικολὸς Ρούσσου τὰ ἀπαντά μου πρά¹⁶ ματα, δοπίτια ἀμπέλια χωράφια, ἐλές, κήπους καὶ πᾶν ἔτερα νὰ τάχη ἔως τέλους ζωῆς του // φ. 14 α'¹⁷ καὶ ἀποτύχοντάς του νὰ μένουν εἰς τὴν ἐγγυτότερη μου κληρονομία. Ἀκομὴ ἀφίημιν τοῦ ἔξαδέλφου μου¹⁸ τοῦ παπα-Καλοϊώαννη τοῦ Μουμούρη τὸ σαγί μου καθώς ηύρισκεται. Καὶ οὕτως ὡμολόγησεν ἡ ἄνωθεν κυρα-¹⁹ Ναστασία ἡ Μουμούραινα. Ὑπὸ μαρτυρίας τῶν ἐκεῖσε εὑρεθέντων κυρὴ Ἀναστάση Καλυβᾶς καὶ Καλοϊώανν(η) Καλυβᾶ.†

50

Δωρεά αιτία θανάτου

18 Απριλίου 1514

† .αφιδ' ἡμέρᾳ ιη' τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος β'. Κύρος Σταμάτης ὁ Μακελλαρόπουλος υἱὸς τοῦ ποτὲ Νικόλα² Μακελλαρόπουλου ἀπὸ χωρίον τοῦ Σκριπεροῦ ἐντὸς οἰκίας ἐμοῦ νοταρίου Ἀρσενίου τοῦ Ἀλεξάκη παρὸν σωματικῶς³ ὁ ἄνωθεν κύρος Σταμάτης οὐ βίας οὐ φόβου, ὁ δόλου, ἀπάτης, οὐ κανενοῦ κακοῦ τρόπου, ἀλλὰ διὰ τοῦ οἰκείου του⁴ καὶ καθολικοῦ αὐτοῦ θελήματος ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι διὰ πολλῶν χαρίτων ἀντιμοιβὴ ἦν ἔχει⁵ ἀπὸ τὸν πάρμπα του, ἥγοῦν τὸ θεῖον του, τὸν κύρον Δημήτρη τὸν Μακελλάρην ἀπὸ χωρίον τοῦ Σκριπεροῦ, ὁ

